

ECHO

www.kscm-brno.cz

Ročník 20 * Číslo 1 * 13. ledna 2011 * Cena 10 Kč

NOVÝ ROK 2011 JE TU...

**Vážené soudružky a soudruzi,
spoluobčané!**

Přijměte mé přání všeho dobrého do nastupujícího nového roku. Jaký bude a co uděláme pro to, aby byl lepší? Takové jsou otázky, ale i odpovědi. Ano, musíme se přičinit, aby byl podstatně lepší. Jistě, od stávající pravicové vládnoucí garnitury toho moc příznivého očekávat nemůžeme. Její mandát vzniklý z květnových parlamentních voleb je výsledkem společenského omylu.

Vedle škrtnů nás čekají i obavy. Obavy z toho, kam se např. vydá naše zdravotnictví. Jaká bude jeho tvář a funkčnost po avizovaném odchodu nespokojených lékařů. Nás pacientů a občanů se nikdo neptal, zda jsme se současným stavem spokojeni, zda nás nebudou dusit další poplatky a zdražování např. nájemného či služeb. Nejsme spokojeni, a navíc nechceme říci »děkujeme odcházíme«, naopak, chceme zde být a stav věcí měnit. Musíme usilovat o změnu ve společenském klimatu jež nahrává neodpovědné pravici. Levice jako taková

nemůže být jen trpěnou opozicí. Musí se sama najít a představit řešení pro celou společnost, doba je k tomu vhodná.

Ano, musíme být více a aktivněji účastníky na veřejném životě. Určujícím pro naši městskou stranickou organizaci je zvýšení účasti na veřejném dění, především v městských částech. Spolu se zvýšením stranického vlivu a společně s našimi zastupiteli v městských částech musíme podle svých možností a schopností ovlivňovat jednání a rozhodování nově konstitovaných zastupitelstev. Výrazným pomocníkem jsou v této oblasti probíhající hodnotící členské schůze, jejichž hlavním mottem je pohled do budoucna a stanovení **s kým a jak se posuneme dál**.

Spoléhám na Vaše životní zkušenosti i moudrost i vaše úsilí, že naznačené směry a konkrétní cíle opírající se o volební programy naší strany budou prospěšné našim spoluobčanům.

Ještě jednou přeji všechno dobré v novém roce Vám, členům KSČM a také našim sympatizantům i našim voličům a všem spoluobčanům.

S úctou

**Ing. Ladislav BÝČEK,
předseda MěV KSČM v Brně**

Co přinesl rok 2010

Především vítězství ČSSD v trojích volbách, ve sněmovních velký úbytek voličů ODS, u KDU-ČSL a u Strany zelených tak veliký, že jejich kandidáti neprošli. TOP 09 téměř dohnala ODS a Věci veřejné získaly dvouciferný počet poslanců. Voliči statečně na svých bedrech vynesli mnoho nových tváří, aniž své počínání domysleli. Částečně vyprášili kabát „topistům“ i „věckářům“ v komunálních volbách a zejména pak v třetinových senátních volbách.

Rok 2010 přinesl sněmovní většinu 118 poslanců roztočivné koalice ODS, TOP 09 a VV. TOP 09 si vynutila ministerstvo financí a VV ministerstvo vnitra. Projevila se slabá pozice ODS. Na komunální úrovni uzavírala ČSSD koalici raději s ODS, čímž jí umožnila v některých městech „návrát“ k moci sice nikoliv rozhodující, ale leckde dost výrazný. Na komunální úrovni se výrazně zejména na jižní Moravě projevil KDU-ČSL a v horní komoře

dokonce vznikl její senátorský klub – jásot v KDU-ČSL byl převelký.

Ale ani nadpoloviční počet senátorů ČSSD koaliční vládu neohrozí při prosazování „rozpočtově odpovědných“ opatření, půjde nejvýš o několikátýdenní odklad. Vláda se předvedla 2. listopadu, kdy po vyhlášení tzv. legislativní nouze „prohnala“ 118 sněmovními poslanci návrhy zákonů omezujících sociální dávky a 12. listopadu ještě ve starém složení s většinou senátorů ODS „prohnala“ horní komorou – nyní je podpis prezidenta závěrem úsilí pravice. A navíc v obou parlamentních komorách nebylo možno k návrhům zákonů diskutovat.

K důsledkům pokračující hospodářské krize přibudou další dopady na bedra většiny občanů naší vlasti. Ovšem na zahraniční mise je stále dost peněz, které plynou do rezortu obrany za okolností „zametených“ pod koberec!

Hodnotící členské schůze ZO a MO KSČM poskytují možnost i potřebu zamyslet se nad výsledky voleb 2010 v obvodu jejich působení a stanovit postupu komunistů v dalších letech před VIII. sjezdem KSČM a krajskými volbami 2012.

Karel JANÍŠ

POZVÁNKA
na "Diskusní čtvrtek"

Pravidelná diskuse se uskuteční **20. ledna 2011 od 16,30 hod.** na MěV KSČM.
Téma - Odborové hnutí v ČR v současných podmínkách světové hospodářské krize, možnosti KSČM při prosazování vlivu.

Účast přislíbil místopředseda ÚV KSČM a předseda Odborového sdružení Čech, Moravy a Slezka **Stanislav Grospič**.
Ideově teoretická sekce MěV KSČM

Z MINISTRA OBRANY STAROSTA BYSTRCE

Bývalý ministr obrany ČR Vladimír Vetchý (ČSSD) byl zvolen starostou brněnské městské části Bystrc. Dosavadní starosta Svatopluk Beneš z ODS těžce nesl odsun sebe i své strany z vládnoucího postu do opozice. Proto na ustavujícím zastupitelstvu městské části se oba představitelé několikrát slovně utkali.

Pro politickou levici v Brně-Bystrci nejsou vyhlídky lepšího vývoje ani pod vedením ČSSD zrovna nejlepší. Už proto, že koalici tvoří vedle osmi sociálních demokratů i pět mladých všeznalých světoběžníků z TOP 09 a tři lidovci. V opozici uvítali komunisté a zelení mezi sebou občanské demokraty. Po těžké bitvě na ustavujícím zasedání samosprávy Bystrce se opozici podařilo v historii poprvé složit kontrolní výbor zastupitelstva městské části tak, aby v něm měly opoziční strany většinu hlasů nad koalicí v poměru 4 : 3. Za vlády ODS paralyzovala koalice – v rozporu s principy kontroly – činnost kontrolního výboru svými šesti mandáty ku třem opozičním.

Komunistický zastupitel MČ Brno-Bystrc **Pavel Březa**

k tomu podotkl: »Nový starosta – v rozporu se svým příjmením – působí velice svěže a odhodlaně. Na mé otázky před svým zvolením se zavázal ke komunikaci s opozicí. Především se však ztotožnil s mým požadavkem, aby radnice, rada i zastupitelstvo přijalo občany a občanské iniciativy za své partnery k projednávání otázek před jejich schvalováním, a nikoliv naopak jako dosud. A to je z hlediska dobrého vývoje v městské části podstatné. Rovněž se nová koalice hlásí k rozvoji lokality na hranici s městskou částí Brno-Žebětín, a to vytvořením výboru pro rozvoj infrastruktury Kamechy, ve které jsou zastoupeny všechny kluby v ZMČ kromě ODS. Bývalý starosta označil tento výbor za zbytečný a požadoval vytvoření výboru pro rozvoj celé městské části. Myslím si, že plnění schváleného programu rozvoje městské části bude rovněž potřeba soustředit všechny síly bez politických předpokladů. I proto vítám nové tváře v zastupitelstvu a jsem připraven spolupracovat se všemi.«

(vž)

Protesty proti zpoplatnění dálnice v Brně úspěšné jen částečně!

Dálnici D1 od Kývalky po Slatinu, D2 od křižovatky s D1 po obchodní centrum Olympia a R52 z Brna po Rajhrad chtělo zpoplatnit od 1. ledna 2011 Ministerstvo dopravy ČR.

Jihomoravský hejtmán Michal Hašek zasáhl, aby tomu tak nebylo. Brno ještě nemá na jihu žádný městský dopravní okruh a místo něj slouží dálnice jako obchvat v místní přepravě mezi městskými částmi. Dálnice na území Prahy též zpoplatněná není.

Odborníci soudí, že zavedení nové povinnosti mít dálniční známku na těchto úsecích rychlostních komunikací ve městě nic nepřinese. Životní prostředí u D1 není ideální. Avšak zpoplatněním jízdy po brněnských úsecích

dálnic přelije část proudu vozidel z nich do ulic města. Brněnský poslanec Jeroným Tejc předal ministru dopravy ČR Bártovi analýzu, která dokládá situaci, která vznikne po zpoplatněním dálnic v Brně od ledna, když chybí velký městský dopravní okruh. »Přinese to do ulic navýšení množství zplodin, hluku a dalšího pro zhoršení zdraví a života lidí. Tedy jen zbytečnou komplikaci, která nic pozitivního nepřinese,« vysvětlil Tejc.

Brněnský městský zastupitel za KSČM a předseda brněnských komunistů Ladislav Býček k tomu řekl:

»Šetření tímto způsobem nepovažují za správné ani za vhodné. Jestliže dálniční komunikace je současně komunikací města, měly by se respektovat potřeby

jeho obyvatel. Na věci je divné to, že ministr dopravy a jeho resort řeší drobnosti, zatímco ho vůbec nezajímá, že není v pořádku stavební povolení na dokončení Dobrovského tunelů za osm či více miliard Kč jako součást budoucího velkého městského dopravního okruhu Brna! Myslím si, že pan ministr dopravy by se měl projet ve špičce bez doprovodu Brnem a pochopil by, proč je nutné řešit velké problémy a nikoliv se zabývat drobnostmi. Sarkasticky poznamenávám, že velcí lidé řeší jen velké problémy...«

Argumenty byly vyslyšeny jen částečně, od poplatků zatím zůstal osvobozen úsek D2 po Olympii a R52 po odbočku na Rajhrad. (vž)

Tísňová linka pro seniory

Seniorům a zdravotně postiženým v tísni pomůže v Brně speciální linka. Téměř jedenáctimilionová dotace z ROP Jihovýchod tam umožní zavést nepřetržitou službu neodkladné tísňové pomoci lidem v krizové situaci.

Podobný typ služby funguje v Jihlavě a Praze, v Brně a Jihomoravském kraji dosud chybí. Tísňová péče je komplexní služba a vyžaduje, aby ji poskytoval proškolený zdravotnický personál, který je schopen vyhodnotit krizovou situaci klienta a zvolit tomu odpovídající způsob zásahu. Senior či zdravotně postižený je vybaven tísňovým tlačítkem, které mu umožní v mimořádné situaci, např. pokud upadne a nemůže vstát, přivolat pomoc. Systém lze propojit s dalšími zařízeními pro zajištění bezpečí seniora – detektorem kouře, detektorem plynu atd. Základ systému tvoří dispečink, který přijímá hlasové nebo datové informace od klientů. Vyrozumí rodinné pří-

slušníky, sousedy nebo složky integrovaného záchranného systému. Tuto službu může využít až 500 klientů.

Díky této službě mohou senioři setrvat ve svém domácím prostředí a nemusejí využívat např. denní stacionář či jiné sociální služby. Je pro uživatele nejpřirozenější a také nejpreferovanější. Ročně má dispečink řešit asi 20 000 kontaktů (telefonní hovory, nouzová tlačítka, hlášení detektoru). Z toho může být až pět případů přímé záchrany života (1 % klientů) a 1 000 závažných kon-

taktů předávaných k řešení dalším institucím či kontaktním osobám.

(vž)

VÍTE PROČ CENY TAK RYCHLE ROSTOU?
PROTOŽE VOLÍČI TO VE VOLBÁCH
POŘÁDNĚ POHNOJILI!

Nevěděli jsme, že nás Karel Čapek vážně varoval

Letošní první máj ... je předznamenán volbami ... bude se myslit na to, jak budeme koncem května zase na léta upravovat vládu svých věcí ... Mnohý z nás se bude teprve rozhodovat, kterým osobám a kterému politickému programu má udělit svůj souhlas a svou plnou moc pro příští léta. A protože doba, ve které žijeme a do které jdeme, je zlá a nebezpečná, není to maličkost, komu dáme svým volebním lístkem plnou moc, aby jednal a rozhodoval za nás. Budete-li rozhodovat podle osob, vaňte je dobře, nejen podle jejich slov, ale podle toho, co kdo vykonal ... Ale volební lístek není jen absolutoriem za minulá léta; do nějaké míry každý z nás jím určuje politický vývoj budoucí. Svým věttem říkáme, jak podle našeho mínění a rozhodnutí se mají věci vyvíjet dál ... politika státu bude určována tím, jak by tu a tam, vy muži a ženy, vy jednotlivci

Z vysoce aktuálního článku Karla Čapka *Volební advent* z 1. května 1935 (viz K. Čapek, Na břehu dnů, Čs. spisovatel Praha 1966, s. 333-6) vybral **Karel JANIŠ**

Václav Klaus v USA na Cornell University

Vzpomínky na studium na této univerzitě

V lednu 1969 se stal na jeden semestr asistentem na katedře ekonomie na této univerzitě. Bylo to několik měsíců poté, co došlo k invazi do Československa, která byla historicky jediným zásahem vojsk Varšavské smlouvy. K invazi došlo proto, že politici v Moskvě – a to nepochybně oprávněně – dospěli k závěru, že se chceme zbavit komunismu (*který u nás ovšem nebyl!! Ale jinak jde o vzácné přiznání omylu polednového vývoje v roce 1968!!*).

Byl v USA v době aktivit studentských organizací a byl tu ideologicky zcela zřetelně napravo ... byl tu v době základního střetu v ekonomické teorii mezi monetarismem a keynesiánstvím a vrátil se domů jako zapřísáhlý monetarista – proto po celý svůj život preferoval selhání trhu před selháním státu, přesvědčil se, že selhání státu je vždycky daleko větší a daleko horší... Příkladem upevnění režimu po jeho návratu domů bylo vyhození z Ekonomického ústavu ČSAV poté, co byl označen za lídra nemarxistických ekonomů v zemi (*tuto myšlenku často uvádí a rád se v tomto smyslu chlubí*).

Hned po sametové revoluci jsme u nás zahájili proces radikální likvida-

ce institucí komunistické společnosti a s ní paralelně probíhající proces budování pluralistické parlamentní demokracie a tržní ekonomiky ... jsme dnes opět „normální“ evropskou zemí a čelíme „evropským“ problémům, které jsou vážnější, než jsme očekávali ... místo zavedení kapitalismu amerického stylu (*ejhle, o čem snil náš lídr!*) jsme importovali evropský model přeregulovaného státu blahobytu (*pro koho? pro nezaměstnané rodiny s dětmi, důchodce?*) ... tzv. sociálně tržní ekonomiku ...

Autonomie zemí „Unie“ evropské je ještě menší, než v „Unii“ americké ... Neraduje se z toho, že je tlačěn do pozice Evropana, necítí se jím, preferuje zůstat Čechem, což dnes znamená být považován za anti-Evropana (*však ho nedávno pán lesů, vod a strání přirovnal ke Zdeňku Nejedlému*) ... Velkým nebezpečím je dnes alarmismus globálního oteplování, proto napsal knihu *Modrá, nikoli zelená planeta*, v níž říká, že ohrožená je svoboda, klima je v pořádku.

V závěru poděkoval za to, čemu se tehdy na univerzitě naučil. Z textu projevu V. Klause v Lidových novinách 25. 9. 2010 vybral a podtrhl

Karel JANIŠ

Jsme kolonií Evropské unie?

Na konci září proběhla tiskem zpráva, že Evropská unie trvá na změně názvu výrobku, který se u nás prodává jako „pomazánkové máslo“; podle „expertů“ by se měl jmenovat „pomazánkový roztíratelný tuk“. Důvodem prý je skutečnost, že tento výrobek obsahuje nižší procento živočišného tuku, procento, které nedosahuje úrovně tuku v másle z kravského mléka. Označení slovem „máslo“ prý klame spotřebitele.

Tento „argument“ je dalším svědectvím skutečnosti, že pozice nejen České republiky, ale všech nových východoevropských zemí je v EU nerovnoprávná. Ano, anglické butter (čti batr), německé Butter, francouzské beurre, španělské mantequilla je jen máslo z kravského mléka, vše ostatní se v západoevropských jazycích řekne jinak, např. německy Fett, španělsky manteca. Ale slovenské i baltské jazyky se vyjadřují odlišně, slovo máslo je všeslovenské, nikde však není pojmenováním jen másla z kravského mléka, všude se takto nazývají tuky i oleje jiné. Např. čeština má kakaové máslo nebo kokosové máslo, které neobsahují žádný živočišný tuk, jen tuky rostlinné. Jižní i východní slovanské jazyky slovem maslo označují v každém jazyce různý repertoár všech možných maziv a olejů včetně automobilových nebo strojních; vztah mezi „máslem“ a „olejem“ je v každém jazyce jiný, jsou všude i další synonyma a odvozeniny, např. srbsky je naše máslo maslac, kdežto maslo jsou jiné roztíratelné tuky i mazadla. Jazyky, kde většina obyvatel jsou pravoslavní, si slovo orientálního původu, které zní česky olej, rozlišily tak, že podobu s o- na začátku (olej/olio apod.) ponechaly ve významu „rostlinný jedlý olej“, kdežto olej k bohoslužebným účelům pojmenovaly s je- na začátku, rusky jelej. Glycerin se rusky řekne jelejnyj sachar. Podobně je tomu v jazycích baltských. Toto rozlišení, provedené před tisíciletími, je nutno respektovat a není dobré, vnášeli se do jazyků něco, co v nich není. Páni z EU by rovnoprávnost všech národů Unie měli respektovat.

Vladimír ŠAUR

Padělatelé

Kdo se pozorně rozhlíží po politické válce, vidí, že nejen bankovky jsou dneska plně falše.

Alois Reich

S Janem Kuxem po stopách našich bojovníků v Rusku

○ V uplynulých třech letech jsi navštívil v Rusku i na Ukrajině místa spojená s boji našich bojovníků v obou světových válkách za svobodu našeho národa. Jaký byl cíl Tvého putování?

Šlo mně o to, zjistit, zda existují a v jakém stavu jsou památky na naše legionáře i na příslušníky naší vojenské jednotky „svobodovce“ na místech bojů našich předků i zda si tamější občané vůbec na ně vzpomenu po tolika letech. Mnoho informací mně poskytly pracovnice muzeí a starší návštěvnice hřbitovů a památných míst spojených s boji i dalším pobytem v místech, která jsem navštívil. Získal jsem určitý přehled o této problematice.

○ Kdy jsi putování po stopách našich předků zahájil?

V roce 2008 jsem navštívil Buzuluk, kde došlo k náboru příslušníků naší vojenské jednotky a jejich výcviku pro přímé nasazení na frontu proti nacistickým vojskům. Toto místo je spojeno i s bojem našich legionářů za občanské války. Bugulma a Samara si též připomínají působení Jaroslava Haška v roli komisaře Rudé armády. V Bugulmě muzeum obsahuje překlady jeho knih vydaných v mnoha jazycích. Na 14 hřbitovech

v Syzrani jsou na několika z nich zbytky pomníků našich legionářů.

○ Jak jsi pokračoval v uvedeném úsilí zjistit co nejvíc informací o našich bojovnících v obou válkách?

V roce 2009 jsem navštívil Sokolovo, místo prvního boje našeho praporu s hitlerovci. Je tu památník s hroby našich vojáků včetně velitele 1. roty Otakara Jaroše. Ani starší pamětníci nedovedou určit místo kostela, který byl v boji zničen. Na občanskou válku však vzpomínají neradi, poněvadž bojovali mezi sebou a nikoliv proti vnějšímu nepříteli. V Charkově je muzeum s expozicemi o obou světových válkách. Boj našich legionářů u Bachmače připomíná muzeum a zachovalé hroby našich legionářů na několika místech. V Kyjevě připomínají působení našich předků pamětní desky a v muzeu jsou ve třech patrech expozice o událostech 2. světové války včetně medailonů hrdinů SSSR věnovaných i Otakaru Jarošovi, Ludvíku Svobodovi a dalším našim. Je tu i maketa koncentračního tábora a pytle popela lidí zabitých nacisty.

○ Která Tvá cesta byla nejděší?

Nepochybně v roce 2010 do Vladivostoku, která představuje vzdálenost od

Havlův Hrádeček na prodej?

Podle informací v týdeníku Rytmus života č. 32 z 9. 8. 2010 je usedlost Hrádeček celé měsíce opuštěná, poněvadž Havlovi mají vilu v Praze a Hrádeček je dost daleko od Prahy.

A nyní je tu další důvod: jsou tam bytosti astrálního světa – duchové ... při sledování thrilleru v televizi měl pocit, že vidí stíny pohybující se postavy, která se v domě nějak plíží a vrhá stín, dostal husí kůži a začal se bát. Dagmar je přesvědčena, že tam žije mstivý duch těch, co byli odsunuti a trochu se jim mstí – prý chalupa patřila rodině Fischerových a Havel ji koupil od jednoho z místních komunistů za 25 tisíc; dnes by se cena pohybovala v řádech milionů ... Havlovou prý děsí duch první Havlovy manželky Olgy, duše toho baráku, necítila by se tam dobře žádná žena.

Tolik informace o tom, koho se Havel bojí. Ukazuje to v plném světle jeho charakteru. **Neděsí se** statisíců nezaměstnaných, tisíců bezdomovců tísnicích se po parcích, ve zbořeníštích bez lékařské pomoci, bez teplé stravy, bez toho, co patří ke každodennímu životu. **Neděsí ho**, v jakých podmínkách žijí lidé, kteří marně hledají práci, o niž přišli bez

vlastní viny – nejsou v jejich případě porušována lidská práva žít a pracovat a mít prostředky k obživě? Porušována jsou lidská práva podle něho na Kubě, v Číně, v severní Koreji, v Barmě atd., ale u nás nikoliv. **Neděsí ho** a nestráší ho oběti tzv. **humanitárního bombardování** jehož je nadšeným přívržencem, například v bývalé Jugoslávii a v mnoha dalších zemích. **Neděsí ho** poměry na Guantanámu i v jiných vězeních plných mučených vězňů v rukou „obránců“ demokracie. **Nestráší ho** devastace průmyslové a zemědělské výroby, užívání drog, alkoholu i mladými lidmi a dokonce i dětmi, oběti organizovaného zločinu, podvodů i sebevražd v období po listopadu 1989. **Neděsí se** rozporu mezi slovy, která po listopadu 1989 pronášel a skutečnosti, že spíš vítězí lež a nenávisť šířená médii všeho druhu nad pravdou a láskou. Nad tím by se měl zamýšlet na každoročních fórech, která organizuje a nechává se obdivovat, jak rozumuje o problémech světa. Vždyť stojí na počátku doby, kde buldozer globalizace smetl i jeho „obchůdky a hospůdky“, o nichž tak rád vyprávěl pohádky. To ho neděsí!! **Karel JANIŠ**

Pomník čs. legionářů ve Vladivostoku

Foto Jan Kux

nás ve Slatině přes několik tisíc kilometrů. V tomto městě je osmimetrový pylon našim legionářům. Shodou okolností jsem byl ve městě 2. září, v den shromáždění u příležitosti 65. výročí konce 2. světové války na Dálném východě a zároveň v den, kdy z města se před 90 lety vracel poslední transport našich legionářů domů. Další cesta vedla k jezeru Bajkal, v Ulan-Ude byla na nádraží lokomotiva Plzeň z roku 1962 stále v provozu.

○ Jak celkově hodnotíš výsledky svých cest náročných na čas i na další okolnosti pobytu v jiných podmínkách života?

Cestám jsem věnoval značnou část dovolené v uvedených letech. Poznal jsem současné podmínky života v Rusku i na Ukrajině, ochotu tamějších lidí poskytnout mi potřebné informace. Hrobům našich předků z obou světových válek je věnována náležitá péče a pozornost na místech bojů a v muzeích se projevuje snaha prezentovat návštěvníkům skutečný průběh událostí z hlediska okolností a podmínek doby, kdy k nim došlo. Nevyhýbají se ani negativním jevům, o nichž se dříve příliš nemluvilo.

○ Nezbývá mi, než Ti poděkovat za rozhovor pro čtenáře občasníku Echo.

Hovořil jsem s aktivním funkcionářem Svazu bojovníků za svobodu, Čs. obce legionářské a nositelem Ceny Jihomoravského kraje za rok 2010 v oboru „Osobnost, jejíž život reprezentuje Jihomoravský kraj a přispívá k jeho věhlasu a dobrému jménu“. Jan Kux navštívil v minulosti i místa spojená s boji našich legionářů ve Francii, Belgii, Polsku a na Slovensku. Celkově má za sebou cesty v délce 40 000 kilometrů.

Karel JANIŠ

NOVĚ – JAKO POSTARU?

Je mi trapné, že se vracím k otřepanému tématu, ale nejde jinak. Už několik let opakovaně apeluji na zastupitele, stranické funkcionáře všech úrovní ZO počínaje a MěV KSČM konče, že bez toho, aby lidé o naší práci věděli, jen ztěží za námi půjdou. Také loňský supervolební rok je toho důkazem, byť příčin úbytku hlasů bylo pochopitelně více.

Už krátce po komunálních volbách jsem apeloval na to, že je-li nás méně, o to více se musíme snažit, o to více musíme dávat o své práci vědět, o to více se musíme obracet na členskou základnu, stejně tak na sympatizanty a občany vůbec. Že valná většina z nich se svou osobní situací, stejně tak jako s děním ve státě, nebo třeba jen v městské části spokojena není, je zcela zřejmé. Nechat je takzvaně plavat za to, že neměli dost rozumu, aby vůbec šli k volbám, natož aby dali hlas levici, či dokonce přímo KSČM je nerozumné. Naopak, opakují, je třeba jim soustavně a trpělivě dávat najevo, že tady jsme, že vnímáme jejich pro-

blémy a starosti, že se je snažíme podle svých možností řešit.

Prostředků k tomu máme dostatek. Nic nikomu z nás nebrání, aby psal do Haló novin. Kolik z vás zastupitelů a stranických funkcionářů toho využívá? A jak často? Máme vlastní tiskovinu – ECHO, jakou se sotva může pochlibit jiná okresní stranická organizace v republice. Jak často se ale v něm objevují příspěvky od zastupitelů MČ, MB, jak často od členů pléna, komunistů působících ve společenských organizacích, od našich mladých atd... Odpověď je velmi sporadicky – a je to chyba. Výjimkou je pouze LKŽ Dobromysl a VNK.

Opět (a doufám, že to vytrvá) se začínají objevovat texty o uskutečněných diskusních čtvrtcích, byť zde zatím zcela spokojeni být nemůžeme. Stejně tak prázdnotou čpí jinak kvalitní webové stránky. Proč? Každá MČ tam má svou rubriku a navíc v elektronických médiích nejsme omezeni rozsahem tiskové stránky. V drtivé většině tam dosud

není nic, než volební program ke komunálním volbám. Ty jsou však už dávno za námi. Kde jsou informace, kolik našich zastupitelů a kdo byl zvolen, v jakých orgánech ZMČ pracují, jak je lze kontaktovat? Je to hrubá a neodpustitelná chyba, a je ji nutno rychle napravit! Napsat to však musíte vy sami, nikdo to za vás totiž udělat nemůže. Pouze vy víte, co se v MČ a jejich zastupitelstvech děje, nebo chystá, pouze vy byste měli vědět co obyvatelé vaší MČ pálí. Ovšem pomohu vám radou jak psát, i tím, že vaše texty zrediguji a upravím.

Byl bych nerad, pokud by se nic nezměnilo. Nejde o mé potěšení, ale působení na veřejnost. Na to nesmíme zapomínat! V tom je podstata naší činnosti, bez toho by naše existence jako politické strany stojící na straně obyčejných lidí ztrácela opodstatnění! Chci věřit a budu doufat, že si to uvědomíte, že změna nastane. Jinak by to bylo nově – jako postaru, jinak důvěru lidí a jejich hlasy sotva získáme!

Tibor DÁVID,
vedoucí mediální sekce a tiskový
mluvčí MěO KSČM

Julius Volek-Choráz nám vzkazuje

Kolik látky k činnosti poskytuje právě komunální politika!

Právě v obecních a běžných událostech, které jsou na první pohled nezajímavé a všední, je možno správným komunistickým podchycením a zhodnocením prolamovati hráze nedůvěry ke komunistické straně.

Dívejme se jen po svých obcích, pozorujte život, ptejte se lidu, co žádá, co chce, jakou má na mysli bolest a stížnost, informujte se o všem, čím lid v obcích žije a co ho trápí. A s těmito pozorováními vcházejte do zasedání a prosazujte důsledně a do všech důsledků. Komunální frakce mají tolik látky, že mohou představovat nejživější úsek života komunistické strany.

Rovnost 4. března 1926

Pozn.: Julius Volek-Choráz (1888-1928) byl od roku 1925 redaktorem brněnské Rovnosti, v letech 1926-1928 jejím šéfredaktorem. **kj**

VÝBOR NÁRODNÍ KULTURY HODNOTÍ

V uplynulém roce uspořádalo brněnské místní sdružení VNK každý měsíc kromě letních prázdnin jednu akci, střídavě literární a hudební. Měli jsme však potíže s místnostmi; pokus o využívání jeviště Buran Teatru v knihkupectví Dobrovský na rohu České a Joštovy skončil květnem z důvodů adaptací interiéru a stavbě v Joštově, 2x jsme se vrátili na Gorkého 12, hudební pořady počínaje červnem byly pokaždé jinde.

Přes změny místa akcí byla účast slušná. Hledáme sál nikoli drahý s dobrou akustikou; věříme v možnost využívat místnost na Staré radnici, kde jsme byli 8. 12. Chceme se zaměřit na popularizaci neznámých skutečností o autorech, kteří měli nějaký vztah k Brnu, příp. jižní Moravě, a chceme propagovat brněnské básníky, kteří nemají publikační možnosti. Proto 24. ledna připravujeme podvečer Miroslava Oravy, opět na Gorkého 12 v obvyklých 17 hodin, a patrně i tam bude 28. února pořad o neznámých skutečnostech ze života a tvorby Boženy Němcové (v příštím čísle Echa uvedeme přesnější informace). Finanční situace státu se promítá i do našich možností konat akce nákladnější, k nimž patří především hudební pořady. Více se budete dozvídat v letošních číslech Echa.

Vladimír ŠAUR

Kde mizí voličský potenciál levice a proč

Předseda ÚV KSČM Vojtěch FILIP: ... občané ve volbách již zčásti odmítli představitele jednorázového populismu – měřeno propadem VV ... je zřejmé, že se zde za 20 let vytvořila pevná základně skutečně pravicových voličů a že určitá část voličů slyší na čistě pravicová řešení, a to zejména ve velkých městech. O tom svědčí výsledek TOP 09, když tato strana odebrala část tradičních voličů ODS a pravice v KDU-ČSL. Navíc někde výsledky povolebních vyjednávání květnový trend paradoxně mohou podporovat. Nejednota nalevo od pomyslného středu, jíž nadále nahrává politika ČSSD a její tzv. Bohumínské usnesení, které je někde prohlubováno, dokonce jako by bylo závazné i v obcích a městech, brání tomu, aby se zleva čelilo pravicovému nátlaku. Je neuvěřitelné, že dál někteří představitelé vedení ČSSD dělají vše pro to, aby – když si už nejde naši stranu podřídit – ji všemi pákami vytlačili z velké a dokonce i regionální politiky ... raději se spojí s ODS např. v Olomouckém kraji ... dokázala, že není důvěryhodným partnerem na jednání, že není levicí, ale že jen stranou technologie moci, nikoli programu ... Pravice, ač volby prohrála, si podstatně polepšila ... Kdo je tedy partnerem pro společný postup? Odbory? ... Zájmová občanská sdružení? ... Neparlamentní politické strany? ... které získaly několik stovek zastupitelů ... může to být rezerva pro případný jednotný postup opozičních levicových i středových stran ... nabízíme Haló noviny, aby v nich mohly vyjádřit své názory.

Místopředseda ÚV KSČM a europoslanec Jiří MAŠTÁLKA: ... Úřednická vláda pokračovala v pravicové politice kabinetu Mírka Topolánka ... těšila se velké podpoře hlavních médií ... získaný čas v době této vlády využila pravice, přeskupila síly ... pokračovaly útoky na Jiřího Paroubka ... zamlčování stanovisek KSČM a podpora nových projektů: TOP 09 pro staré struktury pravice a Věcí veřejných pro nové struktury ... důležité bylo zajistit, aby nespokojení voliči nepřešli do levého středu nebo dokonce k levicí ... proto laciný populismus VV, hollywoodské pojetí kampaně opřené o známé televizní tváře, mladé elegantní a nezkompromitované, často dětsky upřímné nováčky, jednoduché, levné a při sněmovních volbách efektivní ... TOP 09 a VV jsou reprezentanty nedůvěry k tradičním stranám a nárůstu možností elektronických médií při ovlivňování voleb ... nerealistický volební heslář a sociální cynismus z nich vytváří nekontrolovatelné elity na jedno použití, které pak vládou podle zásady „po nás potopa“ ... nám se nepodařilo na tyto proměny v politické strategii a taktice pravice adekvátně reagovat ... chyběla nám iniciativa ... hovoří se o vymírání strany ..., ale my máme malou volební efektivitu, měřenou počtem ve volbách získaných hlasů připadajících na jednoho člena ... příčinou naší malé efektivity je především obecně nepříznivé politické klima – pravici a médiím se daří zahánět KSČM do ghetta, což vyhovuje zájmům nejružnějších mocenských klik napříč tzv. demokratickými stranami ... projevuje se únava, zmenšil se náš aktiv, což se projevilo i v menším množství kandidátů v obecních volbách ... chybí nám odvaha veřejně diskutovat nejasné problémy, veřejně připravovat důležité analytické či programové dokumenty ... naše síla je v tvořivém kolektivismu ... nutno zapojit do práce aktivu strany mnohem víc než dosud mladé lidi ... Potřebujeme nový typ jednoty strany, otevřenou a kritickou politickou diskusi uvnitř strany i v rámci celého levicového hnutí ..., diskusi, která hledá růst strany ... musíme stranu chránit, protože je to jediná jistota pro nejasnou budoucnost.

Politolog Oskar KREJČÍ: ... v čem byly naše chyby? ... v Manifestu komunistické strany byl spravedlivý sociální řád v podobě dvou fází komunismu viděn jako výsledek výro-

je výrobních prostředků a zákonitého střídání společně-ekonomických formací. Zapomněli jsme, že socialismus je také institucionalizovaná mravnost ... proto jsme nebyli schopni správně interpretovat takové kategorie, jako jsou lidská práva a v polovině 70. let jsme se dostali do ideologické defenzívy ... zapomněli jsme, že spousta lidí se do socialistického nebo komunistického hnutí dostala jen proto, že byli skutečně vykořisťováni a stačilo jim, aby se zlepšila životní úroveň a ztratili i propojení s levicovým hnutím. Zapomněli jsme, že do hnutí se mohou připojovat i zjevní kariériste ... domnívali jsme se, že mravnost je samozřejmostí, dnes je třeba se k této otázce vrátit, ukazovat na nemravnost kapitalismu a že ne oni, ale my jsme na levicí nositeli reálné mravnosti, politické mravnosti ... Pokud jde o propagaci levicových hodnot ... v průběhu posledních let se podařilo nejružnějším skupinám kapitalismu ovládnout masové sdělovací prostředky, vytlačit konkurenční levicový tisk a zabránit vzniku levicových elektronických médií ... nevěřím v možnost zlepšení České televize ... v její privatizaci vidím jediné řešení, jak se zbavit vyhánění dábla antikomunismu, primitivního hlásání nesmyslů o Číně, o naší minulosti, přináší omezené množství informací, cíleně embargoje některé odborníky a významné informace z domácího i zahraničního prostředí ... v ČT jsou autoritářské osobnosti, které jsou hluboce vnitřně přesvědčené, že dělají dobře, když hájí demokracii nedemokratickými prostředky, když jsou zcela netolerantní a neumožní diskusi, produkují se v tomto systému masově ...

Politolog a historik Jan EICHLER: ... dostávám se k perle největší – k vyjádření tehdejšího prezidenta Václava Havla, že údery na civilní cíle v Srbsku byly výlučně humanitárního charakteru. Pak se divil, že to přišlo do lidového povědomí s tou zkratkou humanitární bombardování ... Václav Havel se podepsal pod všechno, podpořil každou válku, která byla vedena, a to bez rozdílu na to, jak a jakými způsoby byla vedena nebo jak probíhala ... a znovu jazyková perla Václava Havla, který debatu o tom, jestli tam jsou důkazy nebo nejsou, jestli Saddám má nebo nemá jaderné zbraně, vyřešil opět po svém tím, že připomněl 2. světovou válku, že v té době Američané nechtěli věřit tomu, že v Evropě jsou koncentrační tábory a uvěřili tomu, až když přijeli a koncentrační tábory viděli. A že stejně tak my jednou uvěříme, až uvidíme ty důkazy. Je sedm a půl roku po válce. Saddám je dávno popraven, důkaz ani jeden. Václav Havel se za svou politickou kariéru omluvil za kdekoho a kdekomu, včetně sudetských Němců. Myslím ale, že se nikdy nedožijeme toho, aby se omluvil za dvě perly, kterými bylo humanitární bombardování a zneužití dějin koncentračních táborů k tomu, aby se zdůvodnila válka proti Iráku. Válka, která zatím ještě není ukončená, ale obětí, které přinesla Iráčanům, je minimálně 100 000 životů a 4-5 milion lidí vyhnaných ze svých domovů ...

Z Haló novin 29. listopadu, 2. a 15. prosince 2010 vybral

Karel JANIŠ

Ústavní činitel

*Hlasy sirén ponoukají
k pletichářským spádům.
Kdyby tak šlo svěřit vládu
jenom kamarádům.*

Alois Reich

STÁTNÍ SYMBOL ČESKÉ REPUBLIKY HYMNA – VYHOVUJE NEBO NIKOLIV?

Karel JANIŠ

Za první republiky nás ve škole vedli k úctě ke státní hymně, kterou projevíme postojem Pozor! Po rozpadu společného státu Čechů a Slováků k 1. lednu 1993 úcta občanů ke státní hymně poklesla a pokud například zazní na veřejnosti při shromáždění občanů, kolemjdoucí pokračuje v chůzi. Souvisí to i s úvahami některých novinářů a publicistů, zda při neexistenci Československa má smysl slavit, vzpomínat 28. říjen – vznik Československa.

Pokud jde o hymnu, **týdeník VÍKEND DNES**, příloha Mladé fronty Dnes (vždy v sobotu) **20. února 2010, Lukáš Kašpar** v obsáhlém článku uvádí, že hymna musí být vznešená, ale také bojovná, má semknout, povzbudit, připomenout lidem jejich kořeny, ale měla by být sebevědomá. Jenže je prý sebevědomá česká hymna? Neodráží tak trochu povahu národa a nesouzní s opatrnou malostí bez touhy vyniknout? A srovnává ji s hymnami Francie, Německa, Číny, Itálie ... ty jsou prý skvělé, údernější. Naše vznešená, pomalá, nostalgická se nelíbila Smetanovi, Janáčkově a **Milan Uhde** dodává, že zatímco jiní mají bojovné písně, naše je žebráckou písní, která se doprošuje, písní slepého mládence, který sice opěvuje krásy vlasti, ale opěvuje je člověk, který nevidí. **Pavel Landovský** se diví, co je to za hymnu, když se ptáte, kde bydlíte? Ale dotýkat se státního symbolu je riziko – věděli to Ferdinand Peroutka i skladatel Varhan Orchestrovíč Bauer, který změnil její aranžmá a ve své verzi změnil i její text: „*Kde domov můj, zde domov můj*“. **Jiří Dienstbier** se domnívá, že je si těžko představit, že by se měnila, zpívá se hymna na hokeji, zpívali ji legionáři i lidé v listopadu 1989, máme k ní citové vazby, což je podstatnější, než je-li pochodová či sentimentální. Ale tímto článkem věc neskončila.

V příloze **VÍKEND DNES z 13. listopadu 2010 zadal Lukáš Kašpar** dvaceti umělcům zfilmování hymny. V námětech 17 umělců je patrné jejich rozdílné vnímání hymny a její různé ztvárnění – od zdůraznění hrdosti, umu a krásy českého národa a země, pocitu sounáležitosti, patosu, melancholie, zcela pozitivních díky její melodičnosti či zakotvení v kolektivní paměti až po ty kritické pro její unylost a uplakanost. Otázku *Kde domov můj* si v podání **Milana Steindlera** klade bezdomovec Josef Novák v papundeklovém přibytku. **Michal Viewegh** by text hymny natočil jako parodii, je prý to primitivní bezobsažná rýmovačka. Pro **Davida Černého** přichází v úvahu statický záběr na prdel (*v textu takto uvedeno*), jako metafora národní povahy. **Jakuba Koháka** napadají legrace – cestu domů hledají chlapi většinou z restaurantů. **Arnošt Lustig** navrhuje malého dvouletého chlapce, který stojí na kameni, drží si to malinkaté péro a čurá do potoka, do toho přicházejí slova „*zemský ráj to na pohled*“. **Vilém Čok** by při slovech „*kde do-*

mov můj“ rozjel rychlé střídání všech možných typů bydlení u nás, při slovech „*a to je ta krásná země česká*“ by vytvořil mozaiku nejznámějších Čechů. **Varhan Orchestrovíč Bauer** by zobrazil lidi chodící na houby do lesa, chalupařící a čundrující po naší vlasti. **Halina Pawlovská** by kýčovitě popisně natočila krásy naší vlasti a na konci by odhalila sólistu zpívajícího hymnu chraptivým hlasem – bylo by to prase. **Dominik**

Miškovský upozornil, že hymna je pod zákonem 3/1993 Sb., patří mezi státní symboly a ty lze podle § 1 zákona 352/2000 užívat jen vhodným a důstojným způsobem, což u videoklipu není naplnitelné. Je na uvážení, zda u některých autorů nedošlo k úmyslnému poškození nebo hrubému znevážení hymny jako státního symbolu ČR, jak je uvedeno v § 13 zákona č. 352/2001 Sb. Vždyť Mladá fronta patří k nejčtenějším deníkům u nás podle průzkumů. Jenže u nás panuje svoboda slova a vše je dovoleno, i dělat si legraci z hymny ČR!!

Spisovatel **Pavel KOHOUT v Mladé frontě Dnes 20. listopadu 2010** v článku Na obranu „*bezobsažného kýče*“ jménem *Kde domov můj* uvedl, že 10 autorů v hymně shledalo kýč a jen 4 se jí zastali. Kohout nebyl přizván, ačkoliv je autorem 30 filmů a má představu klipu k hymně. V úvodu by nasadil snímek legionářů po bitvě u Zborova, Masaryka a Štefánika při podpisu zrodu státu ve Filadelfii, lid shazující busty Franze Josefa, vojáky při mobilizaci v květnu 1938, studenty

na pohřbu Jana Opletala v listopadu 1939, parašutisty čekající na Heydricha, lid při zahájení Pražského povstání, studenty táhnoucí na Hrad v únoru 1948, lid zdravící Dubčeka 1. máje 1968 a tanky Varšavské smlouvy, studenty na pohřbu Jana Palacha v lednu 1969, lid protestující proti pendrekádě v srpnu 1969, chartisty na pohřbu Jana Patočky v lednu 1977, Havla vycházejícího v nedlouhých kalhotách z Katedrály svatého Víta jako prezident. Závěr by na Václavském náměstí dopěli slavný exulant, statečná disidentka a slavík všech režimů. Chyběl by sport, který užívá hymnu jako znělku. Byla by tam scénka z kobyliště střílnice SS v červnu 1942, kde ten kýč zpívají Češi před vlastní popravou. A k tomu by si výtvarník mohl přidat ten svůj „*statický záběr na prdel*“.

Pavel Kohout předložil svůj záměr s kritikou těch, kteří si jen málo uvědomili, kdy hymnu slyšíme a zpíváme – při sportovních vítězstvích našich, v okamžicích radostných i tragických událostí, vždy jako posila a vědomí příslušnosti k českému národu. Pochybnosti o státní hymně a o jejím textu jsou součástí procesu globalizace, v němž ztrácejí význam jednotlivé národy – v našich médiích často slyšíme, že jsme Evropany a jen občas, že jsme také Češi; přílišný důraz na to, že jsme především Češi, není zejména u těch nejmladších redaktorů v médiích v oblibě.

**ZDALEKA NEŠLO JEN O ZVOLE-
NÍ PRAŽSKÉHO PRIMÁTORA.** Po nekonečných jednáních o tom, kdo bude primátorem v Praze – zda vítěz voleb Zdeněk Tůma z TOP 09 nebo Bohuslav Svoboda z ODS – bylo zřejmé, že uzavřením dohody mezi ODS do ČSSD jím nebude k velkému zklamání a zlosti Topisů Zdeněk Tůma. Dali to 30. listopadu 2010 najevo přímo na zasedání pražského zastupitelstva za přímé účasti super-demokrata Václava Havla. Řekl, že čas od času se občané naštvou, je důležité, aby to zachovalo pokojné, mírumilovné hranice (*ale nevyzval křiklouny, aby se uklidnili a umožnili klidný průběh jednání*). Na Havlovu přítomnost reagoval šéf pražské ODS Boris ŠTĀSTNÝ poukázáním na privatizaci karlovarské Becherovky v roce 1997, při níž došlo k propojení dnešních elit TOP 09 Karla Schwarzenberga, Zdeňka Tůmy s Václavem Havlem a podnikatelem Zdeňkem Bakalou a ve společnosti Salb, která v nabídce zvítězila, měl 20 % Schwarzenberg, 40 % Patria Finance, jejímž hlavním ekonomem byl právě Zdeněk Tůma.

Neobvyklou charakteristiku vzniklé situace podal zástupce vedoucího Kanceláře prezidenta republiky Petr HÁJEK v Lidových novinách 3. prosince 2010. Napsal, že Václav Havel vtrhl v čele několika desítek hlučných komparsistů na pražský magistrát, hlavní roli ve svém standardním čísle „*boj proti ODS*“ svěřil jako vždy České televizi, role vedlejších osvědčeným přátelům publicistům a politologům. Jeho recyklované Přicházení stejně jako Odcházení na Oscara opět nevypadá. Přitom se poctivě všichni snažili možná až moc ... otřelý nápad nezachrání ani hvězdné obsazení, když v něm navíc scházel český zástupce dalajlámy Tomáš Halík, knížete musel alternovat Miroslav Kalousek a Bakalu televizní mluvčí jeho Hospodářských novin a Respektu Jindřich Šídlo a Erik Tabery. Prostě až na drobné výjimky TOP 09 pod vedením Václava Havla nastoupila opět v celé sestavě. V osobním vyznání Petr Hájek se pokorně vrací k ODS, zaimponovalo mu, jak heroicky, proti absolutní přesile Havlovy mediální falangy TOP 09 dokázala se Štastného razancí a Svobodovou noblesou ubránit alespoň trochu pravicovou Prahu. Nájezd Kabinetu oživlých mrtvol, politických turistů a sádrových tůmasek Schwarzenberga, Bakaly a České televize zase načas zastavila v přímém přenosu. Proto zatím poslední absurdní TOP drama Václa-

va Havla nazval Petr Hájek bez váhání PROZŘENÍ, třeba se to ujme. Předseda vlády a ODS Petr NEČAS v rozhovoru pro Právo 4. prosince 2010 řekl, že úspěch primátora Svobody je jedinou šancí pro pražskou ODS, věří, že pro to udělá všechno, i když nesouhlasí s tím vyústěním jednání, nepochybuje o tom, že má nejlepší vůli udělat změny na magistrátu ... Praze by slušela více pravicová koalice ... pan primátor Svoboda je slušný a poctivý člověk a měl by dostat šanci ... Nečas rozumí tomu, že někdo chce vyjádřit svůj občanský nesouhlas s tím, co dělají politici na komunální, krajské nebo celostátní úrovni, ale protest by měl být vedený důstojným a kultivovaným způsobem. Pokud nám chce TOP 09 sdě-

STŘÍPKY POVOLEBNÍ

lit, že toto jsou její typičtí voliči, potěš nás pánbů, křičet na pana docenta Svobodu, který nic neprovedl, má dobrou pověst jako lékař, jako člověk, jako odborník, že je prase, zloděj, lump jenom proto, že nějak dopadlo politické jednání, které se mi nelíbí, považuje Nečas za prudký úpadek politické kultury (*zapomněl na „přínos“ úrovně naší politické kultury Mirka Topolánka a zejména výrazy Ivana Langera dávno před vznikem TOP 09 i na tzv. vajíčkovou válku, kterou jistě vedli i voliči ODS*). Petr Nečas považuje za politickou chybu a dokonce za selhání brněnských politických elit darovat pozici primátora na stříbrném tácku místopředsedovi ČSSD za situace, kdy ODS mohla mít primátora, nedokáže si to vysvětlit ani on, ani špičky brněnské ODS ... V Praze a v Brně bylo možné jiné, pravicové řešení ... v Praze se alespoň získal primátor, o to víc vyniká nepochopitelnost brněnského řešení. V Plzni a v Ostravě nic jiného nezbývalo. I TOP 09 je v polovině svých radničních koalic, je ve spolupráci s ČSSD a ze 14 krajských měst v pěti TOP 09 vytváří koalice bez ODS (*kolik hodin jednání o koalicích, které po jejich vzniku skoro vždy popírají výsledky voleb, by odpadlo, kdyby v zákoně bylo stanoveno poměrné zastoupení stran podle výsledků voleb*). Alexandr MITROFANOV v Právu 1. prosince 2010 uvedl, že protesty demonstrantů zněl leitmotiv, který nutí k zamyšlení: je jím naprostá PŘESVĚDČENOST O DEMOKRACII JAKO SYSTÉMU, V NĚMŽ MUSÍM VYHRÁVAT VŽDYČKY JEN JÁ (*pod-*

trhuji mínění našich „demokratů“ takto uvažujících a jednajících, pokud není po jejich, křičí a protestují) ... to byl základ protestu i výzev a stížností.

NOBELOVA CENA ČÍNSKÉMU DISIDENTOVI. S humbukem hodným absurdního dramatika zprávu přivítal Václav Havel – napsal mu ihned dopis. „*Vyznamenal*“ se též exsenátor Jan Ruml, když 8. října 2010 na ČT 24 řekl, že i v Číně mají lidé právo na svobodný a důstojný život (*jaký důstojný život u nás vedou bezdomovci a nezaměstnaní, pane Rumle, to Vás nezajímá?*).

NEČAS MĚ ZKLAMAL. Řekl Václav Havel (1936) v rozhovoru pro Mladou frontu Dnes 18. prosince 2010, když hodnotil aféru ministra životního prostředí ... Nečas se ho zastával a vláda Havla příliš nepřesvědčila o svém antikorupčním zápalu ... je dobré, že se do Sněmovny dostaly TOP 09 a VV, ale není to ještě to, co by považoval za zlom k lepšímu ... na příštího prezidenta by vybral Karla Schwarzenberga ... chtěl by napsat ještě jednu divadelní hru...

ODS JSEM NA ZÁVĚR TOPOLÁNKOVY ÉRY NEVOLIL. Řekl prezident Václav Klaus (1941) v rozhovoru pro Lidové noviny 18. prosince 2010. Nečas je optimální premiér, ale mohl by být důraznější ... zvýšit hlas silněji a častěji a dupnout si ... nechápe, proč by se měl bát ruské firmy při dostavbě Temelína (*tento postoj prezidenta se nelíbí našim „studenoválečnickům“!*) ... TOP 09 dostává v českých médiích naprosto neadekvátní místo ... v Praze se domluvili nějakí partneři na většinové koalici podobně jako po parlamentních volbách, kdy byl odstrčen vítěz voleb (*na tom se prezident vydatně podílel*).

VE 22.¹⁰ DNE 21. PROSINCE 2010 NEČASOVA VLÁDA NEPADLA. V poměru hlasů poslanců 113 pro vládu, 80 proti vládě hlasovalo. Ale SKUTEČNĚ již bylo rozhodnuto předem jinde – při jednáních prezidenta s ministrem dopravy (*skutečným předsedou Věcí veřejných!!*) a s vedením koaličních stran. Prezident jim důrazně DOVY-SVĚTLIL, co by znamenal možný pád vlády a POOTOČIL směr vývoje ve prospěch Nečasovy vlády (*V. Klaus takto obohatil český jazyk na Primě 19. prosince 2010*). Vládu „zachránil“ Václav Klaus ve spolupráci s Vítém Bártou za přispění Miroslava Kalouska s odsunem Petra Nečase a Radka Johna do pozadí. Bárta v Právu 23. prosince 2010 označil Klause za neschopnějšího politika v zemi (*z hlediska koalice a VV zapomněl dodat*). **kj**

Rovnou stovku let své existence slaví letos nedávno z gruntu zrekonstruovaný Dům umění (DU). Původně vznikl jako německý Dům umělců. Veřejnosti se představil první výstavou 25. března 1911. Stěží se v Brně najde někdo, kdo by nevěděl, že se nachází na rohu Malinovského náměstí. Za sto let existence se vyprofiloval v důležitou kulturní instituci, která má nezastupitelné místo mezi brněnskými výstavními síněmi a galeriemi. Pravda, často představoval autory, jejich výtvarná díla byla částí veřejnosti nepochopena, odsuzována, či dokonce budila nelibost. Nejinak je tomu zejména v posledních letech.

Svou »stovku« Dům umění slaví výstavou, jejíž vernisáž byla už 14. prosince. Kurátorkou jubilejní výstavy je Jana Vránová. Na tři části koncipovaná výstava v první ukáže historii vzniku stavby a díla německých a rakouských autorů. Také řadu dokumentů a plánů stavby. Část druhá představí poválečná desetiletí. V té době bombami poničená stavba dostala současnou funkcionalistickou podobu, kterou jí vtiskl architekt Bohuslav Fuchs. Podle nynějšího ředitele Rostislava Koryčánka z období 50 a 60tých let pocházejí nejcennější exponáty. Vystavovali zde např. Josef Čapek, Emil Filla i Jan Zrzavý. Připomenuty budou i umělecké skupiny zaniklé v letech normalizace. Poslední část výstavy se koná v Domě pánů z Kunštátu. Návštěvníci seznámí s osobnostmi, které v Domě umě-

ní vystavovali v posledních desetiletích minulého století. Ředitel DU Koryčánek doporučuje do pozornosti návštěvníků také současné tvůrce, jako jsou např. Tony Cragg, Jiří Georg Dokoupil, nebo Daniel Spoerri. Výstava v doprovodném programu nabídne také výhled do budoucnosti DU. Zájemci mají čas na její prohlídku až do 6. února.

Dům umění.

Foto © Tibor Dávid

FOLKLORNÍ SOUBOR JAVORNÍK VYDAL NOVÉ CÉDÉČKO

Brněnský folklorní soubor Javorník, pyšníci se od roku 1982 Evropskou cenou za lidové umění, vydal ke svým šedesátinám cédéčko Lučina, lučina zelená. Nabízí 62 minut pohodové lidové muziky a zpěvu. Sestavil ho a k vydání připravil sedmasedmdesátiletý Jiří Tesauer, který je dlouholetým uměleckým šéfem Javorníku a autorem většiny hudebních úprav.

Rozšířený booklet cédéčka podává stručný obraz o historii i současnosti souboru, v němž se ve třech generacích vystřídal přes 400 tanečníků, zpěváků, muzikantů a organizátorů. Proč pro jubilejní CD zvolil Javorník právě luční téma vysvětluje Tesauer tím, že pastviny, louky a lučiny byly dějištěm života Valachů, o nichž a na nich také Valaši často zpívali. Soubor vzpomíná často na ty študlovské na hranicích Moravy a Slovenska i na ty v Lužné u Vsetína a další, kde jeho členové zapisovali v padesátých letech valašské písně. Pořídili rukopisné zápisy 530 písní a čtyřiceti tanců. V posledních letech zapisovatelské činnosti se jim podařilo zaznamenat některé jihovalašské zpěváky i na zvukové, dnes už unikátní mono-nahrávky. Na cédéčku k jubileu jsou zastoupeny ty nejvýraznější. Cédéčko je hlavně vzpomínkovým dokumentem a také částečným zmapováním šedesátiletého profilu souboru. To vedle dvanácti nových nahrávek dokládá deset nahrávek z prvních čtyř desetiletí, převzatých z již vydaných nosičů. Zastupují první generaci zpěváků a muzikantů s primáši Rudolfem Sídlem, Pavlem Navrátilem a Ludkem Bětákem. Na nových nahrávkách se představuje se zpěváky současná muzika s primášem Mirko Otáhalem.

Zaujalo mne Tesauerovo vzpomínání na dřevní začátky souboru, který při svém zrodu v roce 1950 nesl název

Bohumil HLAVÁČEK

Vlajka mládí a později se k němu přidal i soubor Modrý prapor. Po zhlédnutí filmu režiséra Vladimíra Vlčka

Zítřka se bude tančit všude z roku 1952 se soubor rozhodl uspořádat v létě 1953 putovní prázdninový výlet na jižní Valašsko s romantickou představou staříčka v kroji, který za doprovodu cimbalu a bekotu ovcí naučí mladé lidi z Brna písně neslychané. Ničeho takového se soubor samozřejmě nedočkal, ale navázal první a důležité kontakty s Valachy, kteří mu ochotně a dobře poradili. V roce 1953 skončila Vlajka mládí budovatelská a celkem plynule se stejnými lidmi se stala souborem folklorním. Soubor založil cimbalovou muziku, pořídil nedašovské kroje, osvojil si základní valašský repertoár a vytvořil první programová čísla. I když zmiňovaný Vlčekův film z roku 1982 provází dodnes zdrcující kritika, poctivě přiznávám, že jsem ho v jediném dni navštívil v ostravském kině Vesmír třikrát. Ne proto, co se mu dnes vytýká – že byl „naivní agitkou“, „rudým propagandistickým snímkem“. Spoluautor scénáře Pavel Kohout připouští, že „rozhořčí oběti doby, ale ty, kteří ji nezažili, nechtěně pobaví“. Podle tvůrců film „chtěl lidovou písní a tancem bojovat za radostný život, nového člověka, za družbu a přátelství všech národů, za mír, že nás chtěl provázet krásnou vlastí“. Skutečně jen pro ty písně, tance a krásy naší vlasti mne tenkrát zaujal. To mne také později přivedlo ke spolupráci s organizátory strážnického mezinárodního folklorního festivalu a s brněnským Valašským krúžkem a jeho souborem Tanečnica. Seznámil jsem se i s lidmi ze souboru Javorník, mockrát jsem o něm psával a zřejmě právě proto mi jubilejní cédéčko vedoucí tohoto souboru Ivan Nedělka přinesl jako předvánoční dárek. Ivane, děkuji. Tobě i souboru.

CO PŘINÁŠÍ DIVADELNÍ A HUDEBNÍ SEZÓNA V LEDNU A ÚNORU

V **Janáčkově opeře** první premiérou v novém roce bude pozoruhodné baletní ztvárnění (21. I.) Haydnova oratoria Stvoření. Choreografem je Uwe Scholz a inscenace je v koprodukcii s Teatrem Wielkim z Poznaň, kde působí. Uwe Schulz je choreografická hvězda pro balet významu Balanchina, který na začátku 20. století se souborem Ruského baletu v Paříži zakládal moderní balet. V době působení Uwe Scholze v Lipsku tam vznikl nejlepší baletní soubor v Evropě. Inscenace Haydnova Stvoření je náročná na baletní aparát a může se s ní vyrovnat v měřítku ČR jako jeden z mála jen brněnský soubor.

V **Mahenově divadle** je s napětím očekáván divadelní festival Trialog 2011 kde v Brně opět vystoupí (12. II.) po letité pauze pražské Divadlo na Vinohradech s inscenací Zkouška orchestru. Předlohou je kultovní film Federica Felliniho z roku 1978 v divadelní adaptaci a režii Martina Stropnického. Filmová předloha vypráví o vzpouře hudebníků proti diktátorskému dirigentovi. Dějiny hudby poskytují na toto téma dost látky. Ema Destinová přezdívala velkému Arturo Toscaninimu přізviskem Vztekani. Pro Felliniho je to však příležitost zamyslet se nad smyslem umění. V inscenaci hraje celý ansámbl divadla i poradci jsou hvězdní jako Mario Klemens dirigent Filmového orchestru.

Městské divadlo reprizuje (16. a 17. I.) na Činoherní scéně hru Francise Vebera Blbec k večeři. Autor slavný francouzský scénarista se nechal inspirovat módou pařížské smetánky v polovině 20. století přivést k večeři obyčejného člověka v očích hostitelů burana jako zdroj legrace. Jak takový „blbec“ zkomplikuje život svému hostiteli až téměř po rozpad manželství vypráví virtuózně napsaná hra.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (16. I.) Divadlo Palace v inscenaci nazvané Baronky. Jde o hereckou příležitost pro Evu Holubovou a Zuzanu Bydžovskou. Garderobier (17. I.) je příběh divadelního souboru v bombardované Anglii v hvězdném obsazení Bolka Polívky, Milana Lasici, Emy Vášáryové, Jitky Čvančarové a Zdeny Herfortové.

Divadlo Husa na provázku reprizuje (20. I. a 17. II.) inscenaci nazvanou Kabaret Král. Jak říká název jde o sled písní a scének. Představení kultovní režisérky provázku Evy Talské

Svolávám všechny skřítky! Královna (1. a 2. II.) je obnovenou premiérou pro vděčné dětské publikum plné imaginace.

HaDivadlo uvádí (25. a 26. I.) hru Karla Čapka Věc Makropulos. Jedná se o jedno z nejpůsobivějších přestavení souboru uváděné i na brněnských festivalech včetně festivalu Janáček.

Divadelní studio V reprizuje (16. I.) pohádku Čertův švagr na motivy pohádek Boženy Němcové. Jde o stále nosnou tematiku jež zaujme malého diváka i jeho doprovod.

Divadlo Polárka reprizuje (21. a 22. I.) dětského kultovního hrdinu Mrazíka a (29. a 30. I.) neméně vděčné Karafiátovy Broučky.

Divadlo Radost premiéruje (15. I.) Pepka námořníka v úpravě Vlastimila Pešky. Bude zajímavé jak se inscenátor s klasickou předlohou vyrovná. Zdá se, že tematika kresleného námořníka přitahuje, vzpomeňme nedávnou inscenaci HaDivadla. Rychlé šípy z Oltecu (25. I.) s podtitulem Opereta pro třetí věk slibuje opět dynamický zážitek s ansámblem Ořechovského divadla a s autorem i režisérem Vlastimilem Peškou.

Janáčkova akademie uvádí v sále Hudební fakulty dva koncerty k významným životním výročí dvou legend brněnského hudebního života. Na koncertě věnovaném druhému houslistovi původního Janáčkova kvarteta profesoru Adolfu Sýkorovi vystoupí jeho žáci a to Quartetto di Gioia a Graffovo kvarteto s programem složeným ze skladeb Leoše Janáčka a Vítězslava Nováka. Na druhém koncertě (26. I.) věnovaném symfonikovi s božskou invencí profesoru Františku Emmertovi vystoupí jeho žáci se skladbami svými i svého pedagoga.

Brněnská Filharmonie uvede (17. a 18. II.) Variace na Paganiniho téma Sergeje Rachmaninova v podání sólistky sezóny Olgy Kern za řízení Alexandara Markoviče a (20. a 21. I.) Šostakovičův málo hraný Koncert č. 1 pro klavír, trubku a smyčcový orchestr v podání stejné sólistky a dirigenta. Členka Ruské mezinárodní akademie umění Olga Kern pochází z rodiny spřízněné s Čajkovským a Rachmaninovem a je laureátkou 11 mezinárodních soutěží. Na klavír hraje od svých 5 let a v 17 letech zvítězila v Mezinárodní soutěži Sergěje Rachmaninova. /V/

BÁSNÍK IVO ODEHNAL PŘEVEZME LITERÁRNÍ ŽEZLO

Za básnické dílo a jeho vysoké estetické hodnoty udělila Společnost makedonských spisovatelů cenu Literární žezlo básníkovi Ivo Odehnalovi z Ostopovic. Toto jednomyslné rozhodnutí mu v těchto dnech oznámil dopisem její předseda Vele Smilevski. Uvedl, že cena mu bude předána v červnu 2011 na mezinárodním Svátku lip ve Skopji. Při této příležitosti primátor Skopje prohlásí Odehnala, jemuž bude v příštím roce 4. dubna 75 let, čestným básníkem makedonského hlavního města. Společnost makedonských spisovatelů vydá výbor z Odehnalovy básnické tvorby v češtině, makedonštině a angličtině.

Do makedonštiny překládá Odehnalovu poezii předseda Společnosti přátel jižních Slovanů, slavista a balkanolog prof. PhDr. Ivan Dorovský, DrSc., emeritní profesor Masarykovy univerzity, akademik Makedonské akademie věd a čestný člen Společnosti makedonských spisovatelů.

Vele Smilevski oceňuje „motivické, tematické a stylové zvláštnosti a estetické výsledky Odehnalovy tvorby, jeho organizační aktivity a především značně rozsáhlé básnické dílo, v němž významné místo zaujímá poema Píseň o velkomoravské náušnici. Originální a překladatelská činnost soluňských bratrů a jejich žáků ve Velké Moravě ve druhé polovině 9. století položila základy slovanského písemnictví a znamená mimo jiné také začátek i česko-slovensko-balkánských kulturních styků.

Udělení ceny Ivo Odehnalovi přispěje podle Smilevského přesvědčení k obohacení makedonsko-českých literárních styků. Připomíná, že Literární žezlo už obdrželi mj. básníci Vjačeslav Kuprijanov z Ruska, František Lipka ze Slovenska, Liu Ši z Číny, Sreten Perović z Černé Hory, Jon Dumitru z Rumunska, Adam Puslojić ze Srbska, Marian Grześcak z Polska.

Bohumil Hlaváček

VĚTRNÉ MLÝNY – UZLY NA KAPESNÍKU HISTORIE

První kalendář na rok 2011, který mi přistál na stole, je dílem sedmašedesátiletého renomovaného brněnského fotografa Petra Michla a designéra Petra Švába. Nese název Větrné mlýny, které Michl vyfotografoval v Ruprechtově, Rudici, Ostrově u Macochy, Němčicích, Kloboukách u Brna a Kořenci. Michlovy kalendáře od začátku devadesátých let každoročně podávají obraz o krásách architektury, památkových objektů i přírody Brna a jižní Moravy. S jeho fotografickými pracemi, oceňovanými v různých soutěžích, se veřejnost seznamovala na řadě výstav.

Vladimír Fux obohatil kalendář výstižným textem Uzly na kapesníku historie. Jak připomíná, větrné mlýny, z nichž řádka byla v provozu ještě ani ne tak dávno, přesvědčivě dokládají, že naši předkové se vyznali dostatečně dobře v technice toho, jak využít věčné energie přírody, která mění sílu slunečního záření v pohyb vzduchu. Že stavbu větrných mlýnů nemuseli tehdy prosazovat zelení aktivisté, usilující o zachování lesů, aby nepadly za oběť jakožto hlavní topivo. Byly budovány s cítem pro umístění v krajině, byly v rámci technických

možností dokonale využitelné a byly energeticky nezávislé, protože vítr byl, je a bude, dokud bude svítit slunce. Nebylo zapotřebí napřed vyrobit elektřinu a potom s ní složitě nakládat. „Tehdy – uvádí Fux – se totiž lidé tolik nedívali, odkud vítr fouká. Větrný mlýn si to uměl zjistit sám a nepotřeboval k tomu celospolečenská či přímo stranická hnutí. I proto jsou tyto technické památky dodnes zdrojem poznání a obdivu.“

Michlův kalendář, který se brněnské tiskárně Bekros skutečně podařilo, mne nadchnul i proto, že hned první zobrazený mlýn, ruprechtovský, jsem navštívil v polovině devadesátých let, když skončila zásluhou architektů Ivana a Blanky Sládkových jeho rekonstrukce. Byla náročná i nákladná. V této provozuschopné chráněné technické památce první kategorie je unikátní Halladyova turbína o průměru 10 metrů se 160 lopatkami, která má hmotnost dvě tuny a otáčí se ve výšce 16 metrů. Paní architektka tehdy při pohodovém setkání pohostila novináře výbornými koláči, na které dodnes vděčně vzpomínám.

Bohumil HLAVÁČEK

BRNĚNSKÁ ZOO V NOVÉM ROCE

Z bezprostředních novinek se lední medvěd Umca odmítá nechat přenést z dopravní bedny do klece byt pouze několik metrů. Umca z bedny vystrkuje tlapy a bednu tak nelze zavřít. Rosomáci byli umístěni do výběhu v páru a už spolu kamarádí. Lze tak doufat v budoucí potomstvo. Z novinek v delší časové perspektivě to bude Africká vesnice. Vznikne v prostoru nad areálem Safari. Bude obohacena o plameňáky, lemury, perličky a vše co patří k africké vesnici. Na místě výhledu bude umístěna kavárnička a vodojem nad ním se promění v balon s vyhlídkovým košem. Ještě zajímavějším plánem je Hlubočský dvůr. Jedná se o vybudování stavby selského dvora z přelomu 18. a 19. století s celým příslušenstvím. Autorem bude tvůrce skanzenu na Veselém kopci na Vysočině architekt Dostál. Půjde o stavby z předhůří Vysočiny ze Sebranicka stavěných z dusané hlíny nebo z vepřovic umístěných v sadu. Navštěvníci najdou původní plodiny a hlavně zvířata, jež jsou dnes vzácnější než některé exotické druhy. Jedná se např. o původní skot a doslova jeho záchranu. Dvůr bude mít nara-

ativní funkci. Obzvláště mladá generace se seznámí s jim neznámým způsobem života a soužitím s přírodou pro jejich předky do poloviny 20. století běžným. Všechny plány jsou limitovány rozpočtem města Brna a zdrojem Evropských fondů. Brněnská ZOO je podepsána i pod další akcí, kterou je výtvarná soutěž pro děti Život se zvířaty. Soutěž se koná i pod hlavičkou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Klubu ilustrátorů dětské knihy. Od 1. ledna do 18. února 2011 mohou posílat práce děti ve věku od 11 do 16 let na web www.skoly.cz/vytvarna-soutez kde naleznou vše o pravidlech soutěže a podmínkách účasti. Všechny práce budou zveřejněny na webu www.skoly.cz a veřejnost bude moci pro každé dílo hlasovat do konce března. Pak bude soutěž vyhodnocena porotou tvořenou členy Klubu ilustrátorů dětské knihy a vítězné práce budou vystaveny v květnu v brněnské Galerii Vaňkovka. Ocenění budou vítězové soutěže a losovat o výhry budou i účastníci internetového hlasování. Hodnotné ceny budou vítězům i výhercům předány při slavnostním květnovém vyhlášení výsledků soutěže v Galerii Vaňkovka. (V)

NOVÁ ROČENKA MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO

Před Vánoce vyšla nová ročenka Městského divadla Brno, která mapuje uplynulou sezónu 2009/2010. Je již patnáctou v pořadí. Tato tradice vydávání ročenek navazuje na zcela výjimečné a nejen pro vědeckou obec významné dílo divadelního recenzenta a teatrologa Zdenka Srny „Půlstoletí Městského divadla Brno“.

Ročenka se detailně věnuje jednotlivým inscenacím uvedeným v sezóně 2009/2010. O Bernhardově Síle zvyku píše divadelní kritik a teoretik Zdeněk Hořínek, o muzikálu Mozart! divadelní publicista Patrick Fridrichovský, Betlému Václava Cejčka, Zbyňka Srby, Jana Šotkovského a Dalibora Štruncce se věnuje divadelní publicista a redaktor MF Dnes Luboš Mareček. Muzikálem Stevena Satera a Duncana Sheika Probuzení jara se zabývá ve své stati divadelní publicistka a redaktorka Práva Radmila Hrdinová. O komedii Blbec k večeři píše divadelní kritik a publicista Vít Závodský a o muzikálu Hello, Dolly! Vladimír Čech.

Šéfredaktor portálu musical.cz Ondřej Doubrava se ve svém článku věnuje zevrubně Nahé múze, vedoucí katedry

mediální komunikace VŠH a divadelní publicista Peter Stoličný komedii Dokonalá svatba. Divadelní kritik a historik Josef Herman zkoumá satiru Jiřího Žáčka a Zdenka Mertvy Ptákoviny podle Aristofana, divadelní kritik a redaktor Práva Jiří P. Kříž se pak zamýšlí nad inscenací Becket aneb Čest Boží.

V knize nechybí rozhovor Heleny Michkové s Petrem Gazdíkem, který v danou sezónu obdržel Cenu Thálie za ztvárnění Jeana Valjeana v muzikálu Bídníci. Odborný asistent katedry české literatury PF MU David Kroča závěrem hodnotí svým článkem „Divadlo, které baví, ptá se i provokuje“ celou sezónu. Zajímavou částí pro čtenáře se stává také oddělení nazvané Kalendárium, ve kterém se dozví, co se který den stalo. Den po dni...

Bohatá je téměř dvousetstránková ročenka i na fotografie, ty jsou dílem Jefa Kratochvila. Kniha je k dostání v pokladnách či e-shopu Městského divadla Brno za 250 Kč.

Hezké čtení!

Lucie Broučková, tisková mluvčí MDB

Lednoví jubilanti

2. 1. **Ladislav DRÁPAL**, 65 let, ZO 0505
4. 1. **Jana MUSILOVÁ**, 71 let, ZO 1508
5. 1. **Anna VRABCOVÁ**, 80 let, ZO 1505
Jiřina NOVOTNÁ, 83 let, ZO 0507
Zdenka GREGOROVÁ, 80 let, ZO KSČM 0305
Vlastimil ZAPAŘKA, 86 let, ZO KSČM 0305
6. 1. **Marie HANÁKOVÁ**, 90 let, ZO KSČM 0305
7. 1. **Olga ŽÁKOVÁ**, 90 let, ZO 0305
8. 1. **Ing. Jiří MIČA, CSc.**, 70 let, ZO KSČM 1103
Anežka KOUDELNÁ, 79 let, ZO KSČM 1508
10. 1. **František MACHÁČEK**, 70 let, ZO KSČM 0305
11. 1. **Marie BAŠNÁ**, 80 let, ZO 0423
13. 1. **Olga TRÁVNÍČKOVÁ**, 84 let, ZO KSČM 1508
15. 1. **Jaroslav ŽÁK**, 84 let, ZO 2906
16. 1. **Marie BULÍČKOVÁ**, 91 let, ZO KSČM 1401
Jiří HORAKOVSKÝ, 64 let, ZO KSČM 0505
18. 1. **Oldřich KRIGL**, 72 let, člen MíV, ZO KSČM 1508
19. 1. **Marta KOUDELKOVÁ**, 86 let, ZO KSČM 2906
Anežka PROCHÁZKOVÁ, 87 let, ZO KSČM 1401
Marie PETRÁNOVÁ, 72 let, ZO KSČM 0502
Karel JOCH, 78 let, ZO KSČM 0505
20. 1. **PaedDr. Růžena JAŠKOVÁ**, 78 let, ZO KSČM 1508
Jiří MATUŠEK, 62 let, předseda ZO KSČM 3002
21. 1. **Alois DEUTSCH**, 80 let, ZO 2906
Ing. Ludmila MOTTLOVÁ, 83 let, ZO KSČM 1508
Ludmila VALEHRACHOVÁ, 82 let, ZO KSČM 1508
Justína AHNELTOVÁ, 83 let, ZO KSČM 1508
Milan FUCHS, 87 let, ZO 1508
26. 1. **Zdenka FOJTÍKOVÁ**, 65 let, ZO KSČM 2101
Ladislav FEJFAR, 96 let, ZO 0505
Marie JEŘÁBKOVÁ, 86 let, ZO KSČM 0305
27. 1. **Ludvík MACHÁT**, 85 let, ZO 0418
Karel MUSIL, 85 let, ZO 2711
28. 1. **Milada ELIÁŠOVÁ**, 90 let, ZO KSČM 1401
Marie POSPÍŠILOVÁ, 72 let, ZO KSČM 0502
29. 1. **Eduard NOVÁK**, 80 let, ZO 2101

Blanka BŘEZINOVÁ, 85 let, ZO KSČM 1401

Jiří ŠILINGR, 84 let, ZO KSČM 0501

31. 1. **Marie BASTLOVÁ**, 86 let, ZO KSČM 2101

Vlastimil NETREFA, 82 let, ZO KSČM 1401

RSDr. Ing. Jaroslav KOSTEČKA, 79 let, ZO KSČM 1505

Všem našim jubilantům děkujeme za odvedenou práci za lepší a spravedlivější společnost a do dalšího života přejeme zdraví a spokojenost! ZO (MO), MíV a MěV KSČM v Brně, LKŽ Dobromysl a připojuje se i redakce ECHO. (did)

ZA MILANEM PAVLUSEM

Do nenávratna odešel 15. prosince 2010 **soudruh Milan Pavlus**, dlouholetý zkušený funkcionář naší strany a lidosprávy, aktivní člen sekce organizační výstavby a vnitřního života strany, přední funkcionář MíV KSČM Brno-Židenice, pravidelný účastník celoměstských shromáždění MěO KSČM v Brně, autor v Echu uveřejňovaných článků systematicky analyzujících činnost stranických orgánů a organizací i básní tepajících perem satirika současné dění ve společnosti.

Odešel neúnavný zastánce úsilí o sociálně spravedlivou společnost, příklad života skromného a dobrého člověka. Bude žít v paměti a vzpomínkách všech, kdo jsme ho znali.

Čest jeho práci a památce!

Karel JANIŠ

VÝSTAVY V BRNĚNSKÝCH MUZEÍCH A GALERIÍCH

Moravské zemské muzeum prezentuje v Pavilonu Antropos do 28. II. výstavu věnovanou ženě v indické výtvarné tradici nazvanou Jsi bytost pozemská či nebeská. Název vystihuje indické výtvarné pojetí ženy od plastik nebeských milostnic na zdech chrámů v Kádžuráho po dvorní harémové dámy mughalských miniatur.

Moravská galerie vystavuje do 13. II. v Uměleckoprůmyslovém muzeu fotografie Vladimíra Jindřicha Bušky. Na začátku 20. století konkuroval pražský fotograf Buška Drtikolům a vytvářel svá díla jako zdatný chemik tříbarevným gumotiskem. Byla to doba kdy fotografie se svými náročnými technikami jako gumotisk, bromotisk, platinotisk se blížila grafice a jejím efektům.

Technické muzeum Brno do 23. I. prezentuje ze sbírek bratislavského Múzea obchodu výstavu registračních pokladen nazvanou Platím. Jde o vynález Jamese Rittyho z roku 1879 inspirovaný strojovnou parníku na němž se plavil do Evropy. John Patterson v Daytonu, městě odkud pocházel i Ritty založil roku 1884 firmu National Cash Register Company a po zavedení elektromotoru roku 1906 zaplavil svět milionem pokladen. V Evropě to byla berlínská pobočka a pokladny byly vyráběny ve výtvarné úpravě ve stylu renesance, baroka a secese.

Na Kopečně v Galerii pod Petrovem do 30. I. vystavuje Jan Novotný. Povoláním je lékař hematolog a diváci znají jeho stylizované brunensie v jemných barvách akvarelu. Od 31. I. do 12. II. vystavuje portréty Sergej Kijanica z Jekatěrinburku. Povoláním pedagoga výtvarné výchovy, rozbíjí realistické portréty zásahy abstrakce. /V/

PF 2011

*V čase,
kdy andělé
ztrácí svoje peří
a zamrzlé prameny
jenom spí
zní
zvony z bílých věží
že láska nezemřela -
předávejte
prosím dál
toto
poselství.*

Marie Veselá

Jak vyjde ECHO v roce 2011

	uzávěrka:	vyjde:
č. 2	31. 01. 2011	17. 02. 2011
č. 3	28. 02. 2011	17. 03. 2011
č. 4	28. 03. 2011	14. 04. 2011
č. 5	25. 04. 2011	12. 05. 2011
č. 6	30. 05. 2011	16. 06. 2011
č. 7	29. 08. 2011	15. 09. 2011
č. 8	26. 09. 2011	13. 10. 2011
č. 9	31. 10. 2011	17. 11. 2011
č. 10	26. 11. 2011	15. 12. 2011

Texty a foto zasílejte včas, nejlépe v elektronické podobě. Neúplné a opožděné údaje do Společenské kroniky neotiskujeme.

Redakce